

RITUS COMMUNIONIS

Sacerdos dicit:

Præcéptis salutáribus móniti,
et divína institutióne formáti,
audémus dicere:

**Pater noster, qui es in cælis:
sanctificétur nomen tuum;
advéniat regnum tuum;
fiat volúntas tua, sicut in cælo, et in terra.
Panem nostrum cotidiánum da nobis hódie;
et dimítte nobis débíta nostra,
sicut et nos dimíttimus debitóribus nostris;
et ne nos indúcas in tentatiónem;
sed líbera nos a malo.**

Líbera nos, quæsumus, Dómine, ab ómnibus malis,
da propítius pacem in diébus nostris,
ut, ope misericórdiæ tuæ adiúti,
et a peccáto simus semper líberi
et ab omni perturbatióne securi:
exspectántes beátam spem
et advéntum Salvatóris nostri Iesu Christi.
**Quia tuum est regnum, et potéstas, et glória in
sæcula.**

Dómine Iesu Christe, qui dixísti Apóstolis tuis:
Pacem relínquo vobis, pacem meam do vobis:
ne respicias peccáta nostra,
sed fidem Ecclesiæ tuæ;
eámque secúndum voluntátem tuam
pacificáre et coadunáre dignéris.
Qui vivis et regnas in sæcula sæculórum.
Amen.

Pax Dómini sit semper vobíscum.
Et cum spíritu tuo.

Offérte vobis pacem.

*Et omnes, iuxta locorum consuetudines, pacem, communionem et
caritatem sibi invicem significant.*

*Deinde sacerdos accipit hostiam eamque super patenam frangit, et
particulam immittit in calicem. Interim cantatur vel dicitur:*

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi:
miserére nobis.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi:
miserére nobis.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi:
dona nobis pacem.

*Sacerdos genuflectit, accipit hostiam, eamque aliquantulum elevatam
super patenam vel super calicem tenens, versus ad populum, clara voce
dicit:*

Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccáta mundi.
Beáti qui ad cenam Agni vocáti sunt.

**Dómine, non sum dignus, ut intres sub téctum
meum,
sed tantum dic verbo, et sanábitur ánima mea.**

*Postea accipit patenam vel pyxidem, accedit ad communicandos, et
hostiam parum elevatam unicuique eorum ostendit, dicens:*

Corpus Christi.

Communicandus respondet:

Amen.

Et communicatur.

Ant. ad communionem (Cf. Ps 97, 3)

Vidérunt omnes fines terræ salutáre Dei nostri.

*Deinde, stans ad altare vel ad sedem, sacerdos, versus ad populum,
iunctis manibus, dicit:*

Orémus.

Præsta, miséricors Deus, ut natus hódie Salvátor
mundi, sicut divínæ nobis generatiónis est auctor,
ita et immortalitátis sit ipse largítor.

Qui vivit et regnat in sæcula sæculórum.

Amen.

RITUS CONCLUSIONIS

*Sequuntur, si necessariæ sint, breves annuntiationes ad populum.
Deinde fit dimissio. Sacerdos, versus ad populum, extendens manus,
dicit:*

Dóminus vobíscum.

Populus respondet:

Et cum spíritu tuo.

Sacerdos benedicit populum, dicens:

Benedícat vos omnípotens Deus,
Pater, et Fílius, et Spíritus Sanctus.

Populus respondet:

Amen.

*Deinde diaconus, vel ipse sacerdos, manibus iunctis, versus ad
populum dicit:*

Ite, missa est.

Populus respondet:

Deo grátias.

SANCTA MISSA

25 December 2018 – In Nativitate Domini
Ad Missam in die

RITUS INITIALES

*Populo congregato, sacerdos cum ministris ad altare accedit, dum
cantus ad introitum peragitur:*

Puer natus est nobis, et fílius datus est nobis,
cuius impérium super húmerum eius,
et vocábitur nomen eius magni consílii Angelus.

*Sacerdos et fideles, stantes, signant se signo crucis, dum sacerdos, ad
populum conversus, dicit:*

In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti.

Amen.

Grátia Dómini nostri Iesu Christi, et caritas Dei, et
communicátió Sancti Spíritus sit cum ómnibus
vobis.

Et cum spíritu tuo.

ACTUS PÆNITENTIALIS

*Deinde sequitur actus pænitentialis ad quem sacerdos fideles invitat,
dicens:*

Fratres, agnoscámus peccáta nostra,
ut apti simus ad sacra mystéria celebránda.

*Fit brevis pausa silentii. Postea omnes simul formulam confessionis
generalis perficiunt:*

**Confíteor Deo omnipoténti et vobis, fratres,
quia peccávi nimis
cogitatióne, verbo, ópere et omissiÓne:**

et, percutientes sibi pectus, dicunt:

mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa.

Deinde prosequuntur:

**Ideo precor beátam Mariám semper Vírginem,
omnes Angelos et Sanctos,
et vos, fratres, oráre pro me
ad Dóminum Deum nostrum.**

Sequitur absolutio sacerdotis:

Misereátur nostri omnípotens Deus
et, dimissis peccátis nostris,
perdícat nos ad vitam ætérnam.

Amen.

Sequuntur invocationes:

V. Kýrie, eléison.

R. Kýrie, eléison.

V. Christe, eléison.

R. Christe, eléison.

V. Kýrie, eléison.

R. Kýrie, eléison.

Deinde cantatur vel dicitur hymnus:

**Glória in excélsis Deo
et in terra pax homínibus bonæ voluntátis.**

**Laudámus te, benedícimus te,
adorámus te, glorificámus te,
grátias ágimus tibi propter magnam glóriam
tuam,**

Dómine Deus, Rex cæléstis,

Deus Pater omnípotens.

Dómine Fili Unigénite, Iesu Christe,

Dómine Deus, Agnus Dei, Fílius Patris,

qui tollis peccáta mundi, miserére nobis;

**qui tollis peccáta mundi, súscipe deprecatiónem
nostram.**

Qui sedes ad dexteram Patris, miserére nobis.

Quóniam tu solus Sanctus, tu solus Dóminus,

tu solus Altíssimus,

Iesu Christe, cum Sancto Spíritu: in glória Dei

Patris.

Amen.

Quo hymno expleto, sacerdos, manibus iunctis, dicit:

Orémus.

*Et omnes una cum sacerdote per aliquod temporis spatium in silentio
orant.*

Tunc sacerdos, manibus extensis, dicit orationem collectam:

Deus, qui humanæ substántiæ dignitátem
et mirábiliter condidísti, et mirábilis reformásti,
da, quæsumus, nobis eius divinitátis esse consórtes,
qui humanitátis nostræ fíeri dignátus est párticeps.
Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti,
Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

Amen.

LITURGIA VERBI

Deinde lector ad ambonem pergit, et legit primam lectionem, quam omnes sedentes auscultant.

A reading from the prophet Isaiah

52:7-10

How beautiful on the mountains,
are the feet of one who brings good news,
who heralds peace, brings happiness,
proclaims salvation, and tells Zion,
'Your God is king!'
Listen! Your watchmen raise their voices,
they shout for joy together, for they see the Lord
face to face, as he returns to Zion.
Break into shouts of joy together,
you ruins of Jerusalem; for the Lord is consoling his
people, redeeming Jerusalem.
The Lord bares his holy arm
in the sight of all the nations,
and all the ends of the earth shall see
the salvation of our God.

Ad finem lectionis significandam, lector acclamat:

Verbum Dómini.

Omnes respondent:

Deo grátias.

Psalmista, seu cantor, psalmum cantat vel dicit, populo responsum proferente. (Ps 97:1-6)

R. All the ends of the earth have seen the salvation of our God.

Sing a new song to the Lord / for he has worked wonders. / His right hand and his holy arm / have brought salvation. **R.**

The Lord has made known his salvation; / has shown his justice to the nations. / He has remembered his truth and love / for the house of Israel. **R.**

All the ends of the earth have seen / the salvation of our God. / Shout to the Lord, all the earth, / ring out your joy. **R.**

Sing psalms to the Lord with the harp / with the sound of music. / With trumpets and the sound of the horn / acclaim the King, the Lord. **R.**

Postea lector secundam lectionem ex ambone legit, ut supra.

A reading from the letter to the Hebrews

1:1-6

At various times in the past and in various different ways, God spoke to our ancestors through the prophets; but in our own time, the last days, he has spoken to us through his Son, the Son that he has appointed to inherit everything and through whom he made everything there is. He is the radiant light of God's glory and the perfect copy of his nature, sustaining the universe by his powerful command; and now that he has destroyed the defilement of sin, he has gone to take his place in heaven at the right hand of divine Majesty. So he is

now as far above the angels as the title which he has inherited is higher than their own name.

God has never said to any angel: You are my Son, today I have become your father; or: I will be a father to him and he a son to me. Again, when he brings the First-Born into the world, he says: Let all the angels of God worship him.

Verbum Dómini.

Deo grátias.

Sequitur Allelúia:

Allelúia, allelúia.

Dies sanctificátus illúxit nobis :

veníte, gentes, et adoráte Dóminum:
quia hódie descendit lux magna super terram.
Allelúia.

Postea diaconus, vel sacerdos, ad ambonem pergit et dicit:

Dóminus vobíscum.

Et cum spíritu tuo.

Léctio sancti Evangélíi secúndum Ioánnem

Glória tibi, Dómine.

1:1-5,9-14

In the beginning was the Word:

and the Word was with God

and the Word was God.

He was with God in the beginning.

Through him all things came to be,
not one thing had its being but through him.

All that came to be had life in him
and that life was the light of men,
a light that shines in the dark,
a light that darkness could not overpower.

The Word was the true light

that enlightens all men;

and he was coming into the world.

He was in the world that had its being through him,
and the world did not know him.

He came to his own domain
and his own people did not accept him.

But to all who did accept him
he gave power to become children of God,

to all who believe in the name of him

who was born not out of human stock

or urge of the flesh or will of man

but of God himself.

The Word was made flesh,
he lived among us, and we saw his glory,
the glory that is his as the only Son of the Father,
full of grace and truth.

Verbum Dómini.

Laus tibi, Christe.

Deinde fit homilia, quæ a sacerdote vel diacono habenda est.

Homilia expleta, cantatur vel dicitur symbolum seu professio fidei:

Credo in unum Deum,

Patrem omnipoténtem,

factórem cæli et terræ,

visibílium ómnium et invisibílium.

Et in unum Dóminum Iesum Christum,

Fílium Dei Unigénitum,

et ex Patre natum ante ómnia sæcula.

Deum de Deo, lumen de lúmine, Deum verum de Deo vero,

génitum, non factum, consubstantiálem Patri:

per quem ómnia facta sunt.

Qui propter nos hómines et propter nostram

salútem descendit de cælis.

Ad verba quæ sequuntur, usque ad factus est, genuflectitur.

Et incarnátus est de Spíritu Sancto

ex María Vírgine, et homo factus est.

Crucifixus étiam pro nobis sub Póntio Piláto;

LITURGIA EUCHARISTICA

Sacerdos dicit:

Benedíctus es, Dómine, Deus univérsi,
quia de tua largitáte accépimus panem,
quem tibi offérimus,
fructum terræ et óperis mánuum hóminum:
ex quo nobis fiet panis vitæ.

Populus acclamat:

Benedíctus Deus in sæcula.

Benedíctus es, Dómine, Deus univérsi,
quia de tua largitáte accépimus vinum,
quod tibi offérimus,
fructum vitis et óperis mánuum hóminum,
ex quo nobis fiet potus spiritalis.

Benedíctus Deus in sæcula.

Stans postea in medio altaris, versus ad populum, extendens et iungens manus, sacerdos dicit:

Oráte, fratres:

ut meum ac vestrum sacrificium
acceptábile fiat apud Deum Patrem omnipoténtem.

Populus surgit et respondet:

**Suscípiat Dóminus sacrificium de mánibus tuis
ad laudem et glóriam nóminis sui,
ad utilitátem quoque nostram
totiúsque Ecclésiæ suæ sanctæ.**

Deinde sacerdos, manibus extensis, dicit orationem super oblata:

Oblátio tibi sit, Dómine, hodiérnæ sollemnítatis
accépta, qua et nostræ reconciliatiónis procéssit
perfécta placátio,
et divíni cultus nobis est índita plenitúdo.
Per Christum Dóminum nostrum.

Amen.

Tunc sacerdos incipit Precem eucharisticam.

Dóminus vobíscum.

Et cum spíritu tuo.

Sursum corda.

Habémus ad Dóminum.

passus et sepúltus est,
et resurréxit tértia die, secúndum Scriptúras,
et ascendit in cælum, sedet ad dexteram Patris.

Et íterum ventúrus est cum glória,

iudicáre vivos et mórtuos,

cuius regni non erit finis.

Et in Spíritum Sanctum, Dóminum et

vivificántem: qui ex Patre Filióque procédit.

Qui cum Patre et Filio simul adorátur et

conglorificátur: qui locútus est per prophétas.

Et unam, sanctam, cathólicam et apostólicam

Ecclésiám.

Confíteor unum baptísma in remissionem

peccatórum.

Et expécto resurrectionem mortuórum,

et vitam ventúri sæculi. Amen.

Deinde fit oratio universalis, seu oratio fidelium.

Grátias agámus Dómino Deo nostro.

Dignum et iustum est.

Sacerdos prosequitur præfationem, manibus extensis.

In fine autem præfationis iungit manus et, una cum populo, ipsam præfationem concludit, cantans vel clara voce dicens:

**Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus
Sábaoth.**

Pleni sunt cæli et terra glória tua.

Hosánna in excélsis.

Benedíctus qui venit in nómine Dómini.

Hosánna in excélsis.

PREX EUCHARISTICA

Accípite et manducáte ex hoc omnes:

hoc est enim Corpus meum,
quod pro vobis tradétur.

Accípite et bíbite ex eo omnes:

hic est enim calix Sáanguinis mei
novi et æténi testaménti,
qui pro vobis et pro multis effundétur
in remissionem peccatórum.
Hoc fácite in meam commemoratiómem.

Mystérium fidei.

**Mortem tuam annuntiámus, Dómine,
et tuam resurrectionem confitémur, donec vénias.**

Sacerdos accipit patenam cum hostia et calicem, et utrumque elevans, dicit:

Per ipsum, et cum ipso, et in ipso,
est tibi Deo Patri omnipoténti,
in unitáte Spíritus Sancti,
omnis honor et glória
per ómnia sæcula sæculórum.
Amen.